

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 114

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 7 februarie 2006

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 682 din 15 decembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. 2 lit. c) fraza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare.....	1-3		1.870/2005. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind etichetarea alimentelor, prevăzute în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 106/2002 privind etichetarea alimentelor.....	6-8
Decizia nr. 688 din 20 decembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații și ale art. 48 alin. (1) teza întâi și art. 57 alin. (1) și (4) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.....	3-6		★ Rectificări.....	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 682

din 15 decembrie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. 2 lit. c)
fraza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Claudia Margareta Niță — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 5 alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 94/2004, aprobată cu modificări de Legea nr. 507/2004”, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rom Ital Com” — S.R.L. din Reșița în Dosarul nr. 2.856/C/2005 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, consilier juridic Ioan Vasile Ghiocel, cu delegație depusă la

dosar, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, pentru motivele formulate în notele scrise depuse la dosarul cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 septembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.856/C/2005, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 5 alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 94/2004, aprobată cu modificări de Legea nr. 507/2004”**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Rom Ital Com” — S.R.L. din Reșița într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului civil declarat de Garda Financiară — Secția Caraș-Severin împotriva sentinței Judecătoriei Reșița prin care s-a hotărât înlocuirea sancțiunii amenzii cu cea a avertismentului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 5 alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 încalcă prevederile art. 44 alin. (2) teza întâi, art. 45, art. 53 și ale art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Constituție.

În esență, se arată că prin Legea nr. 507/2004, care modifică dispozițiile ordonanței criticate, se instituie „un al treilea plafon și o nouă piedică în operațiunile de plăți în numerar între agenții economici”. Restricția privește doar *plățile fragmentate* către furnizorii de bunuri și servicii, pentru facturile a căror valoare este mai mare de 50.000.000 lei, nu și plățile unor taxe sau impozite către stat, ceea ce creează o discriminare ce favorizează societățile bancare, prin încasarea comisioanelor aferente fiecărei operațiuni în parte. Nu mai puțin, restricția impusă încalcă dreptul de a dispune liber asupra proprietății private și de a hotărî în ce mod agenții economici înțeleg să-și achite obligațiile către terți. Mai mult, aceasta nu se justifică prin interes național, nu respectă libertatea comerțului, consacrată de art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, și nici principiul proporționalității, prevăzut de art. 53 din aceasta.

Tribunalul Caraș-Severin — Secția civilă apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece modificările introduse prin Legea nr. 507/2004 se adaugă celorlalte restricții existente în cuprinsul dispozițiilor art. 5 alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 și reprezintă măsuri prin care se disciplinează, din punct de vedere contabil, activitatea agenților economici, fără a se încălca libertatea comerțului.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, întrucât textul de lege criticat nu se referă la restrângerea exercițiului sau la suprimarea unor drepturi, ci stabilește măsuri justificate de interese de ordin general, acesta fiind atributul suveran al legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare și notelor scrise ale autorului excepției, dispozițiile art. 5 alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 31 ianuarie 1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 131/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 28 octombrie 1996. Ordonanța a fost modificată și completată succesiv, iar în actuala redactare cuprinsă în pct. 11 al articolului unic din Legea nr. 507/2004 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 94/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.080 din 19 noiembrie 2004, art. 5 alin. (2) lit. c) din ordonanță prevede: *„2. Prin excepție de la prevederile alineatului precedent, persoanele juridice pot efectua plăți în numerar în următoarele cazuri: (...)*

c) plăți către persoane juridice în limita unui plafon zilnic maxim de 100.000.000 lei, plățile către o singură persoană juridică fiind admise în limita unui plafon zilnic în sumă de 50.000.000 lei. Sunt interzise plățile fragmentate în numerar către furnizorii de bunuri și servicii, pentru facturile a căror valoare este mai mare de 50.000.000 lei. Se admit plăți către o singură persoană juridică în limita unui plafon zilnic în numerar în sumă de 100.000.000 lei, în cazul plăților către rețelele de magazine de tipul Cash&Carry, care sunt organizate și funcționează în baza legislației în vigoare. Sunt interzise plățile fragmentate în numerar către astfel de magazine, pentru facturile a căror valoare este mai mare de 100.000.000 lei.”

Art. 5 alin. 1, la care textul de lege criticat face trimitere, dispune: *„Pentru întărirea disciplinei financiare și evitarea evaziunii fiscale, operațiunile de încasări și plăți între persoanele juridice se vor efectua numai prin instrumente de plată fără numerar.”*

Din motivare rezultă că autorul excepției are în vedere doar art. 5 alin. (2) lit. c) fraza a doua din ordonanță, astfel că prin prezenta decizie Curtea Constituțională urmează să se pronunțe numai cu privire la aceste dispoziții.

Textele din Constituție invocate ca fiind încălcate sunt: art. 44 alin. (2) teza întâi, referitor la garantarea și ocrotirea proprietății private în mod egal de lege, indiferent de titular; art. 45, privind libertatea economică; art. 53,

referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, și art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a), privind principiile liberei inițiative și al concurenței, specifice economiei României ca economie de piață, respectiv obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile de lege criticate, cu raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea Constituțională reține următoarele:

Măsura interzicerii plăților fragmentate în numerar către furnizorii de bunuri și servicii, pentru facturile a căror valoare este mai mare de 50.000.000 lei, prevăzută de art. 5 alin. 2 lit. c) fraza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, completează cadrul măsurilor instituite cu titlu de excepție de la regula potrivit căreia operațiunile de încasări și plăți între persoane juridice se efectuează numai prin instrumente de plată fără numerar. Această măsură este justificată de interese de ordin general privind întărirea disciplinei financiar-valutare și evitarea evaziunii fiscale și este firesc ca, pentru respectarea ei, legiuitorul să instituie

interdicția efectuării de plăți fragmentate pentru facturi cu o valoare mai mare de 50.000.000 lei.

Agenții economici trebuie să se integreze cadrulul constituțional creat în concordanță cu interesul public la care statul este obligat să vegheze. Or, în temeiul art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, legiuitorul, în contextul general al politicii economice, are drept exclusiv de reglementare a unor măsuri specifice pentru protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară, așa cum sunt și cele prevăzute de art. 5 alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, astfel că nu se poate reține încălcarea normelor și principiilor fundamentale referitoare la protecția proprietății private, a concurenței loiale și a liberei inițiative sau a celor privind libertatea economică.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 5 alin. 2 lit. c), prin raportare la art. 53 din Constituție, Curtea observă că acesta nu se referă la restrângerea exercițiului sau suprimarea unor drepturi, ci stabilește limita unui anumit plafon pentru efectuarea plăților în numerar între persoanele juridice, ceea ce este de competența exclusivă a organului legiuitor.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. 2 lit. c) fraza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rom Ital Com” — S.R.L. din Reșița în Dosarul nr. 2.856/C/2005 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 688

din 20 decembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații și ale art. 48 alin. (1) teza întâi și art. 57 alin. (1) și (4) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător

Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2003 și ale art. 48 alin. (1) teza întâi și art. 57

alin. (1) și (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Pompiliu Bota în Dosarul nr. 1.665/2003 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 iunie 2005 **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2003 și ale art. 48 alin. (1) teza întâi și ale art. 57 alin. (1) și (3) din Legea nr. 51/1995**, excepție ridicată de Pompiliu Bota într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului împotriva unei sentințe civile prin care s-a respins o acțiune în contencios administrativ privind constatarea nelegalității și anularea unor adrese emise de Ministerul Justiției, prin care se refuză acordarea disponibilității unor denumiri, precum și eliberarea dovezilor disponibilității unor denumiri.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 1 pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații încalcă dreptul de asociere consacrat de prevederile art. 9 și ale art. 40 alin. (1) din Constituție, precum și libertatea de întrunire și asociere consacrată de art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De asemenea, arată autorul excepției, dispozițiile art. 48 alin. (1) teza întâi și ale art. 57 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat aduc atingere prevederilor art. 40 alin. (1) și art. 41 alin. (1) din Constituție, precum și ale art. 20 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale art. 22 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și ale art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens arată că prin obligarea tuturor avocaților dintr-un județ sau din municipiul București de a se asocia într-un barou unic și prin obligarea tuturor avocaților din România de a se asocia într-o unică formă de asociere — Uniunea Avocaților din România se realizează „îngrădirea dreptului la muncă”, încalcându-se prevederile constituționale privind dreptul de asociere și dreptul la muncă.

Totodată autorul excepției apreciază că dispozițiile art. 57 alin. (3) din Legea nr. 51/1995 aduc atingere și prevederilor art. 20 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale art. 22 pct. 1 din Pactul

internațional cu privire la drepturile civile și politice și ale art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât instituie obligația ca toate barourile din România să se asocieze într-o singură uniune — Uniunea Avocaților din România.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, arătând că în acest sens a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat de către autorul acesteia, îl constituie dispozițiile art. 1 pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații și ale art. 48 alin. (1) teza întâi și ale art. 57 alin. (1) și (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată.

În legătură cu obiectul excepției, trebuie precizat că prin dispozițiile art. 1 pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2003 au fost introduse două noi alineate [(5) și (6)] la art. 6 al Ordonanței Guvernului nr. 26/2000, având următorul conținut: „(5) *Este interzisă utilizarea în denumirea asociațiilor a unor sintagme sau cuvinte specifice autorităților și instituțiilor publice ori unor profesii liberale sau altor activități cu reglementări proprii.*

(6) *În cazul nerespectării dispozițiilor alin. (5), Ministerul Justiției va refuza eliberarea dovezii disponibilității denumirii.*”

Ulterior sesizării Curții Constituționale, prin Legea nr. 213/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 11 iulie 2005, Ordonanța Guvernului nr. 37/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații a

fost respinsă, iar prin art. III al Legii nr. 246/2005 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 25 iulie 2005, Ordonanța Guvernului nr. 37/2003 a fost și abrogată expres.

Prin aceeași Lege nr. 246/2005 a fost modificat art. 7 al Ordonanței Guvernului nr. 26/2000, adăugându-se două noi alineate [(3) și (4)], cu următorul cuprins: „(3) *Este interzisă utilizarea în denumirea asociației a denumirilor specifice autorităților și instituțiilor publice.*

(4) *În cazul nerespectării dispozițiilor alin. (3), Ministerul Justiției va refuza motivat eliberarea dovezii disponibilității denumirii.*”

Întrucât, așa cum se poate observa, textul art. 7 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 246/2005, reia, în principiu, dispozițiile art. 6 alin. (5) și (6) din aceeași ordonanță, introduse prin Ordonanța Guvernului nr. 37/2003, respinsă și abrogată, Curtea, conform jurisprudenței sale, urmează să examineze constituționalitatea dispozițiilor în vigoare.

Dispozițiile art. 48 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, criticate, de asemenea, de către autorul excepției, au următorul cuprins: „*Baroul este constituit din toți avocații dintr-un județ sau din municipiul București. [...]*”

Prin excepția de neconstituționalitate, autorul acesteia a criticat, de asemenea, două alineate ale art. 57 din Legea nr. 51/1995, indicând însă greșit textele alin. (1) și (3), datorită neluării în considerare a modificării aduse acestora prin Legea nr. 255/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 23 iunie 2004.

În realitate, dispozițiile criticate de autorul excepției sunt cuprinse în alin. (1) și (4) ale art. 57 din Legea nr. 51/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, texte care au următorul cuprins: „(1) *Uniunea Națională a Barourilor din România — U.N.B.R. este formată din toate barourile din România și are sediul în capitala țării, municipiul București. [...]*

(4) *Baroul de avocați se constituie și funcționează numai în cadrul U.N.B.R., potrivit prezentei legi și statutului profesiei.*”

În consecință, prin prezenta decizie, Curtea urmează să se pronunțe asupra dispozițiilor art. 7 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată prin Legea nr. 246/2005, precum și a dispozițiilor art. 48 alin. (1) teza întâi și ale art. 57 alin. (1) și (4) din Legea nr. 51/1995, republicată, cu modificările și completările în vigoare.

Critica de neconstituționalitate formulată de autorul excepției cu privire la dispozițiile legale ce formează obiectul excepției constă, în esență, în susținerea că acestea încalcă dispozițiile constituționale ale art. 9, privind Sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale, ale art. 40 alin. (1), privind Dreptul de asociere, și ale art. 41 alin. (1), privind Libertatea alegerii profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă.

Autorul excepției consideră, de asemenea, că textele legale criticate contravin prevederilor art. 20 pct. 2, privind interzicerea obligării de a face parte dintr-o asociație, din

Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale art. 22 pct. 1, privind libertatea de asociere și dreptul de a constitui sindicate, din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, și ale art. 11, privind Libertatea de întrunire și de asociere, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Prevederile art. 48 alin. (1) teza întâi și ale art. 57 alin. (1) și (4) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat au mai format obiectul controlului de constituționalitate în cauze cu o motivare identică și prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale invocate și în prezentul dosar. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 321 din 14 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.144 din 3 decembrie 2004, Curtea Constituțională a respins excepția ca neîntemeiată, reținându-se că aceste dispoziții, care se referă la organizarea avocaților în barouri și a barourilor în Uniunea Națională a Barourilor din România, nu încalcă dreptul de asociere și nici dreptul la muncă și la alegerea profesiei prevăzute de art. 40 alin. (1) și art. 41 din Constituție, fiind în concordanță cu dispozițiile actelor internaționale.

Cele statuate prin decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea soluției pronunțate cu acel prilej.

II. În ceea ce privește dispozițiile art. 7 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, Curtea reține că acestea sunt aplicabile acelor asociații care conțin în denumirea lor cuvinte sau sintagme de natură să creeze confuzie cu denumirile specifice autorităților și instituțiilor publice. Printr-o normă imperativă legiuitorul poate da prioritate interesului public, așa cum Curtea a statuat prin Decizia nr. 325 din 14 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 19 august 2005.

Sub acest aspect, cele stabilite, cu valoare de principiu, prin decizia menționată, își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, astfel că și această critică urmează a fi înlăturată.

Excepția de neconstituționalitate referitoare la aceste texte din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 se mai întemeiază și pe susținerea că ar fi încălcate dispozițiile art. 9 și ale art. 40 alin. (1) din Constituție, precum și ale art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Analizând această susținere, Curtea constată că art. 9, privind Sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale, art. 40 alin. (1), privind Dreptul de asociere, din Constituție, și art. 11, privind Libertatea de întrunire și de asociere, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu sunt incidente în cauză, întrucât textele criticate nu afectează drepturile respective, ci prevăd anumite restricții privind stabilirea denumirilor asociațiilor și fundațiilor. Așa fiind, aceste susțineri sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații și ale art. 48 alin. (1) teza întâi și art. 57 alin. (1) și (4) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Pompiliu Bota în Dosarul nr. 1.665/2003 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind etichetarea alimentelor, prevăzute în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 106/2002 privind etichetarea alimentelor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice privind etichetarea alimentelor, prevăzute în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 106/2002 privind etichetarea alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 din 27 februarie 2002, cu modificările și completările

ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La alineatul (1) al articolului 18, după punctul 5 se introduc trei noi puncte, punctele 6—8, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Categoriile de alimente	Mențiuni
„6.	Produsele zaharoase/produsele de cofetărie sau băuturile care conțin acid glicirizinic sau sarea sa de amoniu ca urmare a adăugării substanțelor de acest fel sau de lemn dulce <i>Glycyrrhiza glabra</i> , cu o concentrație egală sau mare de 100 mg/kg sau 10 mg/l	«Conține lemn dulce» este adăugat exact după lista ingredientelor cu excepția cazului în care termenul «lemn dulce» figurează deja în lista ingredientelor sau în denumirea sub care se vinde produsul. În absența listei ingredientelor mențiunea figurează în apropierea denumirii sub care se vinde produsul.
7.	Produsele zaharoase/produsele de cofetărie care conțin acid glicirizinic sau sarea sa de amoniu ca urmare a adăugării de substanțe de acest fel sau de lemn dulce <i>Glycyrrhiza glabra</i> , cu o concentrație egală sau mai mare de 4 g/kg	Mențiunea următoare trebuie să fie înscrisă după lista ingredientelor: «conținut lemn dulce — persoanele suferinde de hipertensiune trebuie să evite consumul excesiv». În absența listei ingredientelor, mențiunea figurează în apropierea denumirii sub care se vinde produsul.
8.	Băuturile care conțin acid glicirizinic sau sarea sa de amoniu ca urmare a adăugării de substanțe de acest fel sau de lemn dulce <i>Glycyrrhiza glabra</i> , cu o concentrație egală sau mai mare de 50 mg/l sau 300 mg/l, în cazul băuturilor conținând mai mult de 1,2% în volume de alcool (x) (x) Conținutul se aplică produselor de acest fel propuse gata pentru consum sau reconstituite în conformitate cu instrucțiunile de fabricație.	Mențiunea următoare trebuie să fie înscrisă după lista ingredientelor: «conținut lemn dulce — persoanele suferinde de hipertensiune trebuie să evite consumul excesiv». În absența listei ingredientelor, mențiunea figurează în apropierea denumirii sub care se vinde produsul.»

2. **Punctele 1, 5, 6, 8—14, 16—20 din anexa nr. 1a) la normele metodologice „Mențiuni suplimentare de etichetare pe grupe de produse“ se abrogă.**

3. **Anexa nr. 1f) la normele metodologice „Lista cuprinzând ingredientele la care se face referire la art. 7 alin. (6²), (11)—(14)“ se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.**

Art. II. — Aplicarea dispozițiilor art. 7 alin. (6²) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 106/2002, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă până la data de 25 noiembrie 2007.

Art. III. — Produsele aflate în stoc înainte de data intrării în vigoare a prezentei hotărâri pot fi comercializate cu elementele de identificare și caracterizare marcate inițial, dar nu mai târziu de data de 1 iulie 2006.

Prezenta hotărâre transpune următoarele acte normative europene:

— Directiva Comisiei 2005/26/CE, care stabilește o listă a ingredientelor alimentare sau a substanțelor provizoriu excluse din anexa III a la Directiva 2000/13/CE a Parlamentului și a Consiliului European, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. 75 din 22 martie 2005;

— Directiva Comisiei 2004/77/CE, care modifică Directiva 1994/54/CE cu privire la etichetarea unor produse alimentare ce conțin acid glicirizinic și sarea sa de amoniu, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. 162 din 30 aprilie 2004;

— Directiva Comisiei 2005/63/CE din 3 octombrie 2005 care aduce modificări Directivei 2005/26/CE, referitoare la lista ingredientelor alimentare sau substanțelor excluse provizoriu din anexa III A la Directiva 2000/13/CE a Parlamentului și Consiliului European, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. 258 din 4 octombrie 2005.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor
Cătălin Florin Teodorescu,

secretar de stat

Ministrul sănătății,

Gheorghe Eugen Nicolăescu

p. Ministrul integrării europene,

Adrian Ciocănea,

secretar de stat

București, 22 decembrie 2005.

Nr. 1.870.

ANEXĂ

LISTA

ingredientelor alimentare și a substanțelor provizoriu excluse din anexa nr. 1f)

Ingrediente	Produse provizoriu excluse din această cauză
Cereale care conțin gluten	<u>Siropuri de glucoză pe bază de grâu conținând dextroză*)</u> <u>Maltodextrine pe bază de grâu*)</u> Siropuri de glucoză pe bază de orz Cereale utilizate în distilate pentru băuturi spirtoase
Ouă	<u>Lysozym (produs obținut din ouă) utilizat în vin</u> <u>Albumină (produs obținut din ouă) utilizată ca stabilizator pentru vin și cidru</u>
Pește	<u>Gelatina de pește utilizată ca suport pentru vitamine sau preparate carotenoidice și arome</u> <u>Gelatina de pește sau clei de pește utilizate ca stabilizatori pentru bere, cidru și vin</u>
Soia	<u>Ulei și grăsime de soia complet rafinate*)</u> <u>Amestec natural de tocoferoli (E 306), tocoferol D-alfa natural, acetat de tocoferol D-alfa natural, succinat de tocoferol D-alfa natural obținuți din soia</u> <u>Fitosteroli și esteri de fitosteroli derivați din uleiuri vegetale de soia</u> <u>Ester de stanol vegetal produs din steroli obținuți din uleiuri vegetale din soia</u>

*) Și produse care rezultă din acestea, în măsura în care procesul pe care l-au suferit nu este probabil să crească nivelul de alergenitate stabilit de EFSA (European Food Safety Authority) pentru produsul relevant din care provine.

Ingrediente	Produse provizoriu excluse din această cauză
Lapte	Zer utilizat în distilate pentru băuturi spirtoase Lactitol Produse din lapte (caseină) utilizate ca stabilizatori la fabricarea vinului și a cidrului
Fruite în coajă	Fruite în coajă utilizate în distilatele pentru băuturi spirtoase Fruite în coajă (migdale, nuci) utilizate (ca aromă) în băuturi spirtoase
Țelină	Ulei de frunze de țelină și semințe Oleozine din semințe de țelină
Muștar	Ulei de muștar Ulei de semințe de muștar Oleozine din semințe de muștar

★

RECTIFICĂRI

În Hotărârea Guvernului nr. 34/2006 privind suplimentarea bugetului Ministerului Administrației și Internelor din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 19 ianuarie 2006, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial”, Partea I):

— la art. 1, în loc de: „... *titlul 20.30 «Alte cheltuieli» ...*” se va citi: „... *titlul 20 «Bunuri și servicii» ...*”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 112902